

A gyöngyösi ferences templom kiskórusa

Egyházközségünkben a kiskórus működése több mint tíz évre tekint vissza; az első szköla 1989-ben alakult. Akkor, fiatal kántorképzősként kaptam feladatul karnagyunktól, hogy négy lelkes lánnyal együtt lássam el a vasárnapi miséken az előénekesi feladatot. A megfogalmazott cél nem kevesebb volt, mint hogy a hívekkel megismertessük és megszerettessük a *II. Vatikáni Zsinat* szellemében megújított liturgikus énekeket, a zoltáréneklést, a gregorián dallamvilágot. Öt éven keresztül változatlan felállásban szolgáltuk közösségünket. Kezdetben csak az olvasmányközi énekeket (*graduale, Alleluia*), később az *introitust* és a *kommúniót* is énekeltük a vasárnapi szentmiséken. Nagyobb ünnepeken és a nagyheti szertartásokon is tevékenyen részt vettünk az *Éneklő Egyház* által javasolt tételekkel.

Ezután három év szünet következett. Ebben az időszakban néhány odaadó lány vállalta jelesebb ünnepeken, hogy kedvesebbé, emlékezetesebbé teszi énekével a liturgiát. Az ő hűségüknek is köszönhető, hogy nem tűnt el a szolgálat e lehetősége.

1997-ben ismét rendszeressé vált az előénekesek jelenléte a vasárnapi szentmiséken. Négy középiszkolás lánnyal folytattam azt a munkát, amelyet néhány évvel ezelőtt abbahagytunk. Így öten a vasárnapi diákmisék állandó szolgálattevőivé váltunk, hogy a feledésbe merült énekeket (introitusokat és kommúniókat) újra megtanítsuk a híveknek.

Az utóbbi egy évben több új taggal is bővült kórusunk, s külön öröm, hogy hittanosaim közül többen kedvet kaptak az énekes működéshez. Így a 10–14 évesek is tevékeny szerepet játszhatnak a plébánia életében.

Az elmúlt év őszén egy közös koncertélmény hatására néhányan úgy döntöttünk, hogy megpróbálkozunk latin nyelvű gregorián és többszólamú énekléssel is. Egyházunk énekhagyománya valóságos kincsetár, s szeretnénk ebből minél többet önmagunk és mások gazdagítására megtanulni és továbbadni. Plébániánkon ugyan működik vegyeskar (112 éve!), ők azonban csak a nagy-miséken énekelnek, így eddig a diákmiséken nem csendültek fel többszólamú kórusművek. Tízen (középiszkolások és huszonevesek) fogtunk össze, hogy olyan 3–4 szólamú műveket tanuljunk meg, amelyek szövegükben jól illeszkednek az egyes ünnepekhez, s amelyeket eddig talán kevésbé ismerhettek meg a templomunkba járók. A kiskórus hivatásának nagyon szép leírását találtuk az *Éneklő Egyház* népénektárban: olyan templomi közösségekre van szükség, „*melyek nem érik be a legkevesebb kötelezővel, hanem igyekszenek a liturgiát illő dísszel, gondossággal, lélekelmélő ünnepélyességgel végezni. Az ilyen liturgia zenei rendjét úgy lehet legjobban kialakítani, hogy a kántor által fölnevelt előénekes gárda áll a nép élére, tanítja, vezeti őket, velük váltakozva énekel, s közbeilleszt egy-egy díszesebb dallamú vagy többszólamú művet is.*”

Ebben a szellemben megújulva láttunk munkához. Kicsik és nagyok — összesen tizenöten — hetente egy alkalommal összegyűlünk, hogy énekekkel készüljünk a vasárnapi szentmisékre és a közelgő nagyobb ünnepekre.

Az elmúlt egy évben advent és nagyböjt egy-egy vasárnapján, karácsony, húsvét, pünkösd, Nagyboldogasszony ünnepén, tanévnyitó és -záró szentmiseken énekeltünk többszólamú műveket. Úgy tapasztaltuk, hogy plébánia-közösségünk valóban igényes és nyitott az újra, mert többen kifejezték tetszésüket — a kishittanosok éppúgy, mint az idősebbek. Külön hálásak vagyunk papjaink folytonos biztatásáért és támogatásáért!

Egy kedves meghívásnak köszönhetően már templomunk falain kívül is felhangzott énekünk. Szép találkozásban volt részünk, amikor ellátogattunk a helyi idősek otthonába. Húsvéti és pünködsdi énekekkel leptük meg az otthon lakóit, s jó volt látni, hogyan változnak meg az idős arcok az együttes éneklés örömeiben.

Terveink az idei tanévben: bővíteni a kórus létszámát lelkes és tehetséges gyerekekkel, fiatalokkal; bekapcsolódní az esti közös zsolozsmázásba; bővíteni a többszólamú és gregorián énekek repertoárját; az *Introitusok könyvéből* és a *Communiók könyvéből* néhány újabb éneket megtanulni és megtanítani a gyülekezetnek.

Köszönjük a hívek dicséretét, biztatását és imáját, hiszen a munkánkhoz szükséges lelkesedés ebből táplálkozik.

Hendrik Andrea kórusvezető

Harmadik Gödöllői Szkolatábor

(2002. augusztus 12–19.)

Gödöllőn, a Premontrei Szent Norbert Gimnázium adott otthont idén augusztusban, immár harmadik alkalommal az elsősorban templomi énekkarok, a templomi liturgiában szolgálatot vállaló énekes fiataloknak szervezett szkolatábornak, ennek a lassanként hagyományossá fejlődő egyhetes, nyári összefoglalónak.

E liturgikus „edzőtáborba” évről évre meghatározott célokkal érkeznek mind a szervező, mind pedig a résztvevő fiatalok és idősebbek. Ilyen célként fogalmazódott meg idén is a már működő szkolák számára a lehetőség szerinti közös együttlét és a liturgikus énekanyag-tanulás biztosítása szentmise és zsolozsmaéneklés keretében, illetve a szkolákban még nem éneklők számára is a közös éneklés és a tanulási lehetőség egymás és az egész éves liturgikus szolgálat megismerésével.

Az évek során kialakult tábori mag köré idén is érkeztek új arcok, s képviseltette magát a legkisebektől egészen a felnőttekig valamennyi korosztály. A Csepelről, Budapest–Krisztinavárosból, Érdről, Zsámbékról és Gödöllőről érkezett szkolák mellett számos szkolán kívüli énekes fiatal volt jelen.

A napok megszabott időbeosztással teltek. Napi három alkalommal zsolozsmát énekeltünk (laudes, szexta és vesperás). A közös reggeli végeztével rendszerint délelőtt zajlottak a kóruspróbák, ahol három, életkor szerint cso-